

کاتی پشوو له لای نهنکی

Holidays with grandmother

- Violet Otieno
- & Catherine Groenewald
- Agri Afshin
- **II** 4
- 💬 کوردی / English (en)

ئۆدۆنگۆ وځپیۆ لەگەڵڋوكڍن لە شر دەژڍن. ئەوان چوەڕوانی ھتنی پشووڍن دەكرد. نەك لەبەر ئەوەی قولابخنە داخرێ، بەڵكو لەبەر ئەوەی ئەوان دەڍنهەويست سەردانی نەنكڍن بكەن. ئەو لە گوندێكی شوێنی هسی گرتن لە نزیك دەردچەيەك دەژد.

. . .

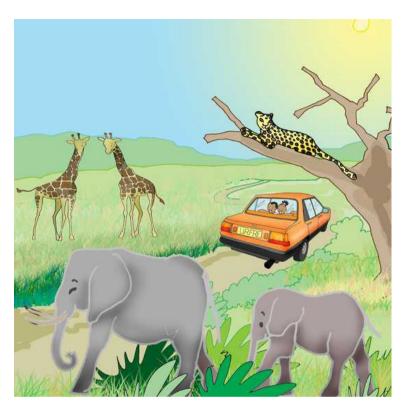
Odongo and Apiyo lived in the city with their father. They looked forward to the holidays. Not just because school was closed, but because they went to visit their grandmother. She lived in a fishing village near a large lake.

ئۆدۆنگو ولاپيۆ خۆشلال بوون لەبەر ئەوەى كاتى ئەوە بوو كە دولارە سەردانى نەنكلان بكەنەوە. شەوى پێشتر كەل و پەلەكنلان لە جندى ھويشتن و خۆلان ئلادە كرد بۆ گەشتێكى دورودرێژ بۆ گوندەكەى نەنكلان. ئەوان خەولان لى نەكەوت وبە درێژاى شەو سىلارەت بە پشوەكە قسىلان كرد.

. . .

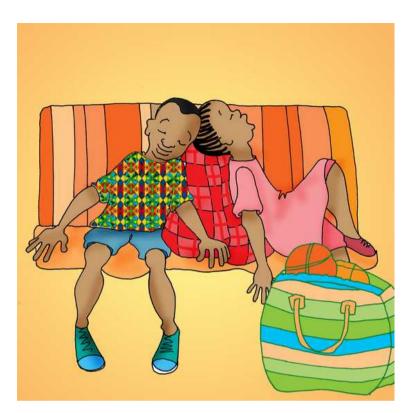
Odongo and Apiyo were excited because it was time to visit their grandmother again. The night before, they packed their bags and got ready for the long journey to her village. They could not sleep and talked the whole night about the holiday.

بەرەبىينى زووى رۆژى داھتو ئەوان بە ئوتۆمبىلى جوكين بەرەو گوندەكە بەرەبىينى زووى رۆژى داھتو ئەوان بە ئوتۆمبىلى جويكن و ئۆرەللە كێويەكن و كێڵگە چىيەكندا لێينخورى. ئەوان ئوتۆمبىلەكنين دەژلارد و گۆرانين دەگوت.

. . .

Early the next morning, they left for the village in their father's car. They drove past mountains, wild animals and tea plantations. They counted cars and sang songs.

دوای هوهیهك منداله≥ن هندوو بوون و خهوین لیّکهوت.

. . .

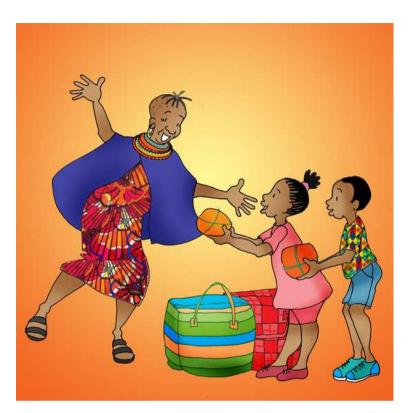
After a while, the children were tired and fell asleep.

ِهُوكِڍن، ئۆدۆنگۆ ولاپيۆى كاتێک گەيشتنە گوندەكە لە خەو ھەسلاند. ئەوان چولان بە "نلار- كانلادا"، نەنكلان كەوت كە لەسەر حەسيرێك لەبن دارێك پشووى دەدا. نلار- كانلادا بە زلانى "لو" بە لالى "كچى گەلى كانلادا" دێت. ئەو ژنێكى بە تولا و جوان بوو.

. . .

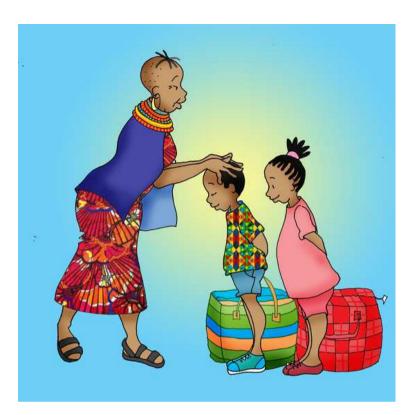
Father woke up Odongo and Apiyo as they arrived in the village. They found Nyar-Kanyada, their grandmother, resting on a mat under a tree. Nyar-Kanyada in Luo, means 'daughter of the people of Kanyada'. She was a strong and beautiful woman.

نیر-کنیدا به خیرهتنی کردن و له خوشحلین له ژوورهوه دهستی به سه کردن و گورانی گوتن کرد. نهوهکنی زوّر به خوشحلیه وه چوه پی نهوه بوون هم ههرچی زووه نهو بیرینه بدهنی که له شره و له گه ل خوّین هیدبوو. نوّدونگو گوتی: "له پیشدا بیریه کهی من بکهوه." هییوش گوتی: شه بیریه کهی من بکهوه." هییوش گوتی: شهریه کهی من له پیشدا بکهوه!"

. . .

Nyar-Kanyada welcomed them into the house and danced around the room singing with joy. Her grandchildren were excited to give her the presents they brought from the city. "First open my gift," said Odongo. "No, my gift first!" said Apiyo.

چش ئەوەى كە ئەو ىيريەكنى كردەوە، نير-كنيدا بە پێى داب و نەريتەكنى خۆين سوپس و پێزانينى۩راستە كردن.

. . .

After she opened the presents, Nyar-Kanyada blessed her grandchildren in a traditional way.

دوايه ئۆدۆنگۆ وڟپيۆ چوونه دەرێ. ئەوان شوێن پەپوولەو۩ڵندەكن كەوتن.

• • •

Then Odongo and Apiyo went outside. They chased butterflies and birds.

ئەوان چوونە سەر دارە≩ن و لەھو بەنداوەكەش گەمين بەھو دەكرد.

. . .

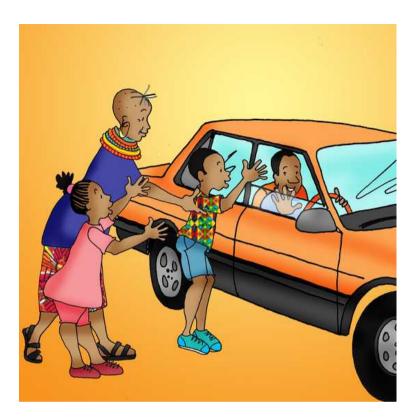
They climbed trees and splashed in the water of the lake.

کتیّك که قریکی داهت ئهوان بۆهٔن خواردنی ئیّواره بۆ هلّهوه گهرانهوه. پیّش ئهوهی خواردنه کهین تهواو بکهن خهویین لیّ کهوت!

. . .

When it was dark they returned to the house for dinner. Before they could finish eating, they were falling asleep!

رۆژى دواتر۹وكين گەرايەوە بۆ شر و منداڵەكنى لە لاى نير-كنيدا بەجى ھێشت. ••••

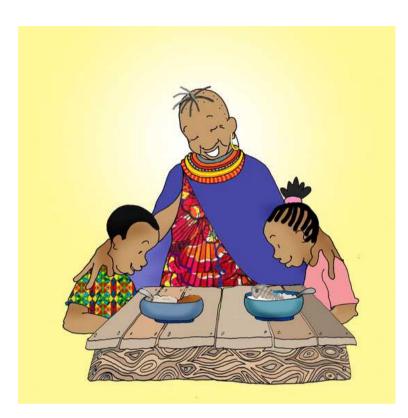
The next day, the children's father drove back to the city leaving them with Nyar-Kanyada.

ئۆدۆنگۆ و۩پیۆ له کرو۹رهکنی ۵ڵهوه ﴿ورمهتی نهنکین دا. ئهوان۩و و دارین دههێد. ئهوان له کۆخی مریشکهکن هێلکهکنین کۆکردهوه و سهوزیهکنیشین له۹خچهکه لیّدهکردهوه.

. . .

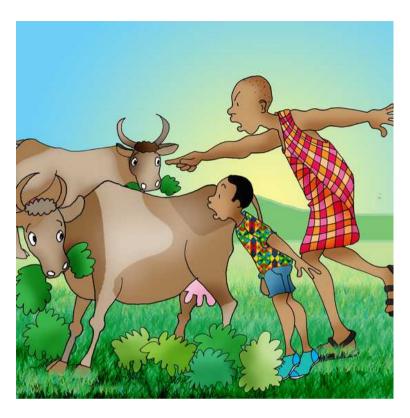
Odongo and Apiyo helped their grandmother with household chores. They fetched water and firewood. They collected eggs from the chickens and picked greens from the garden.

نیر-کنیدا فیری نهوهکنی کرد که چوّن "ئوّگلی" نهرم دروست بکهن و لهگهڵ شوّرهو بیخوّن. ئهو پیّشنی دان چوّن "برنجی هرگیلی" دروست بکهن ه لهگهڵ هسی برژاودا بیخوّن.

. . .

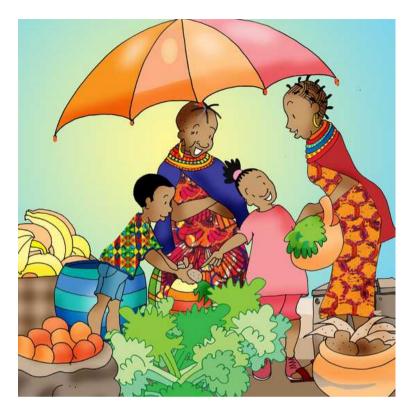
Nyar-Kanyada taught her grandchildren to make soft ugali to eat with stew. She showed them how to make coconut rice to eat with roast fish.

به نودونگو هنگونی نهنکی برده دهرهوه ه بینله وه پینی. ئه وان بوه و کیلگهی هوسینکه ین چوون. وهرزیزه که له ئودونگو تووره بوو. ئه و هه په هه لینکرد که هنگونی بو خوی بیت، له به رئه وهی به رهه مه کونی ئه وین خواردووه. له پش ئه و روژه وه کوره که به لینی دا که جریکی دیکه هنگون کیشه دروست هکهن.

. . .

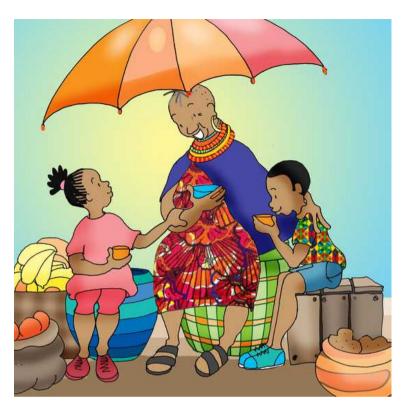
One morning, Odongo took his grandmother's cows to graze. They ran onto a neighbour's farm. The farmer was angry with Odongo. He threatened to keep the cows for eating his crops. After that day, the boy made sure that the cows did not get into trouble again.

رؤژێکی دیکه منداڵهکن لهگهڵ نهنکین چوونهڋزار. ئهو کوٚگیهکی ههبوو که سهوزه و شهکر و هبونی تیّدا دهفروٚشت.هٔپیوٚ پێی خوٚش بوو نرخی شتهکن به کپیرهکن بلیّنت. ئودوٚنگوٚش ئهو کهرهستنهی که کپیرهکن کپیبوین بوّینی دهییٚچوه.

. . .

On another day, the children went to the marketplace with Nyar-Kanyada. She had a stall selling vegetables, sugar and soap. Apiyo liked to tell customers the price of items. Odongo would pack the items that customers bought.

له کۆلایی رۆژەکە ئەوان پێکەوە چیین خواردەوە. ئەوان یرمەتی نەنکین دهدا له هەژلارکردنی ئەولچرانەی کە بەدەستى ھێلابوو.

. . .

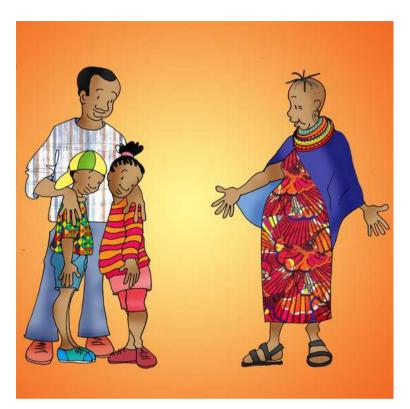
At the end of the day they drank chai tea together. They helped grandmother to count the money she earned.

به لام کتی پشوودان ته واو بوو و منداله کن ده بی بو شر بگه پینه وه. نیر-کنیدا کلویکی به ئودونگو و بلوزیکی به شپیو دا. ئه و خواردنیشی بو سه فه ر بو هده کردن.

. . .

But too soon the holidays were over and the children had to go back to the city. Nyar-Kanyada gave Odongo a cap and Apiyo a sweater. She packed food for their journey.

کتیک ﴿وکین به دولاندا هت که بین به وان نه نه وان نه به وی به وی به وی به وی بین بین بین داولان به نیر-کنیدا کرد که به گه نین به شر بچی. نه و پیکه نی و گوتی: "من بو ژین کردن به شردا زوّر پیرم. من چوه روانی ئیّوه ده بم که سه رله نوی بو گونده که م بگه رینه وه."

. . .

When their father came to fetch them, they did not want to leave. The children begged Nyar-Kanyada to go with them to the city. She smiled and said, "I am too old for the city. I will be waiting for you to come to my village again."

ئۆدۆنگۆ ولاپيۆ زۆر بەگەرمى ھەردووكين لەلامێزين گرت و لالاوين ليْكرد.

. . .

Odongo and Apiyo both hugged her tightly and said goodbye.

کتێ ئۆدۆنگۆ وۀپیۆ بۆ قوۀبخنه گەڕانەوە، ژݚنی گوندەكەڍن بۆ ۿوڕێڬنڍنݚس کرد. ھەندێك لە منداڵەڬن پێڍن وابوو كە ژڍن لە شر خۆشە. ھێندێڬيشڍن پێڍن وابوو گوند خۆشترە. بەڵام لە ھەمووى گرینگتر ئەوە بوو كە گشتڍن پێڍن وابوو كە ئۆدۆنگۆ وۀيپۆنەنكێكى زۆرݚشڍن ھەيە.

. . .

When Odongo and Apiyo went back to school they told their friends about life in the village. Some children felt that life in the city was good. Others felt that the village was better. But most of all, everyone agreed that Odongo and Apiyo had a wonderful grandmother!

Global Storybooks

globalstorybooks.net

کاتی پشوو له لای نهنکی

Holidays with grandmother

✓ Violet Otieno✓ Catherine Groenewald✓ Agri Afshin (ckb)

